

Sygn. akt II K 761/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : st. sekr. sąd. Małgorzata Łuczak

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2017r.

sprawy karnej:

J. P.

córki G. i M. zd. K.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 08 lipca 2017 roku w K. na ul. (...), kierowała w strefie ruchu lądowego po drodze publicznej samochodem osobowym m-ki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,64 ‰ alkoholu etylowego we krwi

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżoną **J. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza jej karę grzywny w wysokości 150 /sto pięćdziesiąt/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 15,00 /piętnaście/ złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w strefie ruchu lądowego na okres 3 /trzech/ lat,
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego w pkt. 2 wyroku zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8 lipca 2017 roku,
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych,
5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 325,17 /trzysta dwadzieścia pięć 17/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

SSR J. C.

Sygn. akt II K 761/17

UZASADNIENIE

Z uwagi na złożenie przez oskarżyciela publicznego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze, oraz z uwagi na wydanie wyroku na posiedzeniu, Sąd na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz zapadłych pozostałych rozstrzygnięć.

Oskarżona J. P. ma 30 lata. Posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu wyuczona jest logopedą. Jest panną, nie posiadającą nikogo na utrzymaniu. Zatrudniona w sklepie jubilerskim na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem miesięcznym 1.400,- złotych. Nie posiada majątku. Nie była dotychczas karany.

Uzasadnienie prawne

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na przyjęcie w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżona swym zachowaniem wyczerpała ustawowe dyspozycje

przepisu artykułu 178a § 1 k.k., który penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu na to czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stroną podmiotową tego występku stanowi umyślność.

Oskarżona J. P. wypełniła swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 178a § 1 k. k., gdyż w dniu 8 lipca 2017r. w K. na ulicy (...), mając 1,64 % alkoholu etylowego we krwi, kierowała po drodze publicznej samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Oskarżona, jako dorosła kobieta, miała pełną świadomość, iż po spożyciu alkoholu może znajdować się w stanie nietrzeźwości. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżona działała umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, przewidywała możliwość popełnienia przestępstwa i godziła się na to.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonej winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dała posłuchu normie prawnej. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej należy ocenić jako znaczny. Przemawia za tym postawa oskarżonej oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonej do winy oraz uprzednią niekaralność oskarżonej.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd przychylił się do wniosku Prokuratora Rejonowego w Kaliszu o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie jej zaproponowanej we wniosku, a uzgodnionej z oskarżoną, kary w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 15,00 złotych. Uznał bowiem, że jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu zaproponowana we wniosku kara w pełni zrealizuje wobec oskarżonej funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość. Jednakże na skutek oczywistej omyłki, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15,00 złotych.

Z uwagi na fakt, iż oskarżona dopuściła się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. (zgodnie z wnioskiem Prokuratora) orzekł w stosunku do J. P. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w stresie ruchu lądowego na okres 3 lat. Nadmienić należy, iż okres wymierzonego zakazu jest okresem minimalnym, bowiem w myśl wyżej cytowanego przepisu Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego

rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełni to przestępstwo w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Ustalając minimalny okres trwania orzeczonego zakazu Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonej.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8 lipca 2017r..

Wobec popełnienia przez oskarżoną przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Sąd zobligowany był również w myśl przepisu art. 43a § 2 kk orzec od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości od 5.000,00 złotych do 60.000,00 złotych. Zasadzając w przedmiotowym wyroku świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie 5000,00 złotych Sąd kierował się stanem nietrzeźwości oskarżonej i jej sytuacją materialną, uwzględniając przy tym również w tym zakresie wnioski Prokuratora.

Na podstawie art. 627 kpk uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonej Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 325,17 złotych tytułem poniesionych w niniejszej sprawie kosztów sądowych. Oskarżona jest osobą pracującą, uzyskującą z pracy zarobkowej wynagrodzenie w wysokości 1.400 złotych, nie mającą nikogo na swoim utrzymaniu, zatem uiszczenie poniesionych w sprawie kosztów nie będzie dla niej stanowiło zbyt dużego obciążenia. Na koszty te składa się opłata od wymierzonej kary oraz koszty poniesione zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym.

J. C.